

I SLUTTEN AV MARS sendte London Radios norske sendning en parole av største betydning. En slik ordre at borgervakt arbeidstakere og arbeids-tjeneste skulle knekkes. Det er klart at en slik ordre innebærer tilspis-sat kamp, men enstemmigheten i hele den fri norske presse viser at den kom i rette tid.

Det har vært en liban fløy av hjemmefronten som i det lengste har holdt på en forsiktig ettergivnerhet og forhandlingslinje som de trådte kunne føre Norge gjennom krigen med minst mulig tap. Regjerverkene i den senere tid har vist også dem at dette var farlig politikk, at den var i feid med å koste oss de hardeste og forsmedligste ofre. De hadde alltid tenkt at en fast grense måtte en trekke. Om tyskerne søkte å tvinge oss til å handle eller kjempe mot vårt lands interesser, da vil-le vi reise oss til åpen motstand. Men de oppdaget at en kan vike så lenge at en ikke må-er å samle seg til kamp. Det var det som holdt på å skje.

Borgervakten kunne bare tjene til å demoralisere nordmennene. Borgervakten var opptakten til bedriftsvernplazene som tar sikte på å berypne nordmennene og bruke dem til å verne tysk krigsindustri. - Det var på tide å si nei.

Deporteringen av offiserer og studenter hadde til hensikt å fjerne dem som etter tysk mening best kunne lede en motstandsbevegelse. Stadig oftere går fangstransportene fra Grä-ni og Falstad til konsentrasjonsleirene i Tyskland.

Risnes promemoria avslørte hvilke planer nazistene har om å mobilisere norsk ungdom til tysk krigstjeneste. Både arbeidsmobiliseringen og AT er brukbare instrumenter for en slik mobilisering. Vi måtte sette en stopper for denne utviklingen. Parolen er gitt - og den vil bli fulgt.

"GNISTEN" ER UNGDOMMENS AVIS. Den har alltid vist ungdommens vilje til å sette hardt i mot de tyske planene, og den hilser den nye fastere linje med glede. Men den følger også forpliktelsene til å hende ungdommens interesser under kampen, og da må den sette fingeren på feil som blir gjort.

Det er parole n om streik mot AT som i første rekke er aktuell for de ganske unge - piker som gutter, og viljen til å gjennomføre streiken er der. Men måten som parolen ble sendt ut på skapte overfløydige vanskeligheter som Gnisten ikke kan forbigå i taushet. Var parolen kommet 14 dager før, hadde guttene kunnet unngå å møte til sesjon. Disse 14 dagene bragte ikke vesentlige nye opplysninger, men de stillet de utskrevne i en vanskelig-ere stilling enn nødvendig.

Det er også et annet forhold som ikke kan understrekes kraftig nok: De utskrevne er hjemmefrontens soldater. De har krav på all den støtte vi kan gi dem. Hus, mat og klær må det sørges for om de skal kunne holde seg vekk, og de må kunne regne med den samme om-fattende solidaritet som studentene i høst. Alle arbeidsgivere må sørge for at de utskrevne straks får utbetalt i måneds lønn. Men det er ikke nok med dette, de må føle ansvaret for de utskrevne så lenge kampen varer. For de tidligere ulønnede har vi alle et felles ansvar. Alle har samme plikt til å sørge for de soldatene som i dag står i frontlinjen. Alle må vi støtte dem, moralsk og materielt, om vi vil at de skal seire i kampen.

STREIKEPAROLEN ER DET viktigste våpen i hjemmefrontens kamp i dag. Men om en slik paro-le skal kunne følges, om streiken skal kunne føres i gjennom til seier, da nytter det ikke bare å appellere til den spontane solidariteten, det er et felttog som trenger forberedel-ser.

Den ordren som nå er sendt ut har påny vist hvor nødvendig det er å skape en fellesled-else for hjemmefrontens kamp som kan gjøre det nødvendige og grundige forarbeidet. Vår re-gjering i London er for langt borte til å gi oss retningslinjene for den daglige kampen. Den er klar over det, og griper nøddig inn i detaljopdrådelene her hjemme. Men en "hjemme-frontens ledelse" i Stockholm er også for fjern til klart å kunne se problemene og vanske-lighetene i Norge slik som de foreligger. Det må skapes en ledelse av folk som oppholder seg i landet og er vant med den illegale kampen her.

Folk undrer seg over at dette ikke forlengst er skjedd. Vi trenger et slikt utvalg som kan samle alle de illegale organisasjonene i kampen mot tyskerne og nazismen og skape den enhet som sikrer oss mot nye nederlag.

Kravet er etterhånden blitt brennende. Vi kan ikke risikere å stå overfor en ny stor påkjennning uten en slik ledelse. Det virker derfor befriende å høre at ordet av de beste folkene vi rår over i motstandsorganisasjonene har erklært seg villig til å forsøke å dan-ne et frihetsråd som i samarbeid med regjeringen kan ta roret i hjemmefrontens kamp.

Dette arbeidet er allerede godt i gang, programmet er blitt drøftet, og vi skal her g gjengi det forslaget en foreigbig er kommet fram til:

Frihetsråd for heimefronten.

1. Det opprettes et frihetsråd for heimefronten for å lede all motstand mot tyskerne og NS. Rådet bør bestå av 10 til 12 medl. og ha et fast sekretariat på 5 medl. Folket eller distriktvis dannes nasjonalråd på 8-10 medl. med et fast sekretariat på tre personer. Herredsvise dannes det nasjonalkomiteer på tre til fem personer.
2. I frihetsrådet må det bare sitte personer som har deltatt i heimefrontens arbeid, er dyktige og politisk aktive patrioter og som vil utdype et virkelig folkestyre på konstitusjonelt grunnlag.
3. Frihetsrådet støtter seg på det brede lag av folket. Det blir arbeidet for at faglige og intellektuelle organisasjoner og grupper får en fast illegal ledelse i samarbeid med frihetsrådet.
4. Frihetsrådet har regjerende myndighet på heimefronten i samforståelse med regjeringen i London. Den bestemmer når og i hvilken utstrekning det skal settes i verk felles aksjoner, aktiv som passiv. Det gir rettledning til den fri presse.
5. Frihetsrådet har rett til å opprette domstolende organer, sammensatt av pålitelige nordmenn som dommer i saker som reiser seg i forbindelse med krigen i heimlandet, inntil de regulære domstoler igjen kan tre i virksomhet.
6. Frihetsrådet skal straks det er dannet sende ut en redegjørelse for sitt virkefelt og sitt politiske grunnlag. Det altoverveiende politiske grunnlag må være:
 - a) Straks å gjennomføre en reising av folkets enhetlige kampkraft mot fienden.
 - b) En effektiv matvareforsyning for sivilbefolkningen og kamp mot startidøpriser. Det gjennomføres en effektiv sabotasje mot tvangsleveringene til tyskerne. Omfattende sabotasje av all registrering til arbeidsinnsats og av forsyninger og krigsviktig industrivirksomhet som tyskerne har fordel av.
 - c) Hensynsløs opprydding i all politikk som samarbeider med tyskerne og NS.
 - d) Å sørge for at alle opplysninger i forbindelse med stillingen omkring 9. april, vedtak av regjeringen og storting, rapporter og avtaler med andre land m.v. etter 9. april gjøres kjent for folket med en gang krigshandlingene mot tyskerne og NS er avsluttet.
 - e) Å arbeide for at folket igjen får retten til sjøl å bestemme sitt politiske styre ved frie demokratiske valg så snart tyskerne er ute av landet.
 - f) At det blir ført en konsekvent og uavhengig fredspolitik med de øvrige allierte.
7. Frihetsrådet samler alle militære grupper under en enhetlig ledelse som står under frihetsrådets myndighet.
8. Frihetsrådet har sammen med regjeringen i London den administrative myndighet under og etter krigen fram til folkevalgte representanter overtar regjeringsmakt og den utøvende myndighet.
9. Til finansiering av frihetsstriden på heimefronten opptas også et frihetslån. Lånet skal sanksjoneres av regjeringen som vanlig statslån.
10. Valg skal holdes så snart mulig etter at krigen i landet er avsluttet.

Forslaget tar sikte på en enhetlig ledelse av kampen i Norge, men det gir også uttrykk for nordmennenes ønske om å erstatte det nazistiske diktaturet med et virkelig folkestyre.

I enkelte små klikker er det blitt fablet om de store vanskeligheter det skulle by å gjenreise demokratiet i Norge. De har allerede lagt planene om et slags administrasjonsråd som skulle overta makten i landet under en overgangsperiode etter krigen. Det er imidlertid sine egne gruppeinteresser de på denne vis søker å lure fram, mot hele det norske folks ønske. Nordmennene har hatt nok av diktatur. Den selve motstand mot all nazifisering er båret av viljen til å skape et fritt og folkestyrt land. Vår regjering i London har hatt ansvaret under hele krigen, den må bli sittende til den kan bli erstattet av nye folkevalgte representanter.

Det program vi har sitert vil i nær framtid bli lagt fram for regjeringen. Det har 2 hovedpunkter: 1. Samling av heimefronten under en felles ledelse her i landet. 2. En gjenopprettelse av fullstendig folkestyre så snart krigen i landet er endt.

Det er disse 2 hovedkrav hele den norske heimefronten i dag slutter opp om.